VYDÁVÁ MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR V PONIKLÉ

ROČNÍK XXII
25
ČERVEN
ČERVENEC
1990

Tuto básničku zasílám z daleka, protože mám ráda Vaši vesničku, lidi v ní a Vaše krásné hory.

Vozníčková Iška, Prostějov

Krkonoše, hory milené,
proč jste tak moc vzdálené?
Na vás stále vzpomínám,
proč vás tolik ráda mám?

Touhou k vám se věčně soužím,
nevím, proč po vás tak mocně toužím.
Všechny hory ráda mám,
k vám se nejvíc vracívám.

Jste tak krásné v ranním vánku,
ještě víc snad v zimním spánku,
hrůzostrašné v letní bouři,
tajemné, když se z vás kouří.
Když vás podzim vymaluje,
každého to podmaňuje.

Nemohu vás nemilovat, nemohu vám odolat,
stačí jenom trochu kývnout, nebo z dálky zavolat,
ihned doma všeho nechám
a za vámi - hory - spěchám.

Volby 1990

Již dost papíru padlo na letošní volby. Proto jen krátce, jak proběhly volby u nás v Poniklé. Začátkem května byla ustavena okrsková volební komise. Za ČSS byl delegován p. Harcuba, náhradník p. Šejnoha, za OF ing. Jon, náhradník pí. V. Holubcová, za KSČ p. Mádle, náhradník pí. Polejová, za ČSL p. Mařas, náhradník p. Šír, za ČSŽ a spojenectví zemědělců a venkova pí. Sasková, náhradník pí. Pelcová. Zapisovatelem komise byl navržen a schválen radou MNV Zdeněk Janura. Vzhledem k nepřítomnosti p. Mádleho na ustavující schůzi komise, zúčastnila se losování předsedy a místopředsedy pí. Polejová. Předsedou byl vylosován p. Mařas, místopředsedkyní pí. Sasková. Členové komise a zapisovatel složili do rukou předsedy MNV předepsaný slib.

Za původně navrhovanou volební místnost v ZJ SEBA byla předsedou MNV doporučena zasedací místnost na MNV v I. patře. Komise s tímto návrhem souhlasila a doporučila zřídit 4 oddělené prostory pro úpravu a odložení hlasovacích lístků a vůbec celkové uspořádání stolů v místnosti. 7. června 1990 v 19 hodin byly uzavřeny voličské seznamy a originál a 1 kopie byly předány okrskové volební komisi.

V den voleb, 8. 6. 1990, se volební komise ve složení výše uvedeném sešla v 10 hodin. Ve 12,30 hod. zahájil hlasování předseda komise p. Mařas. Hlasování bylo ukončeno ve 22 hodin. Během hlasování nedošlo k žádné mimořádné události, která by narušila průběh voleb. Dveře místnosti, okna a skříň s hlasovacími lístky, seznamy a obálkami byly zapečetěny. Komise se rozešla ve 22,30 hod. Ostrahu volební místnosti převzala hlídka určená radou MNV ve složení: ing. Jirouš, p. Šafránek. Nepříjemným aktem, zřejmě pro všechny strany, bylo vykázání dvou občanů, členů OF, od budovy MNV ostrahou volební místnosti za asistence VB. Celá tato akce však byla vedena v souladu práv a povinností ostrahy volební místnosti.

9. 6. 1990 se komise sešla v 6,30 hod. Všechny zapečetěné věci byly neporušeny. Volební místnost byla pro veřejnost otevřena v 7.00 hodin. Posledním voličem dne byl ve 13,40 hod. p. Pecina. Hlasování bylo ukončeno ve 14,00 hodin, sčítání hlasů skončilo ve 20 hodin a výsledky byly odvezeny ve 20,30 hodin okresní volební komisi.

Výsledky voleb

Politické strany	SL	SN	ČNR

6	15	17	21
7	452	449	407
8	10	10	11
9	7	4	12
10	93	95	100
11	97	100	92
13	5	9	6
18	27	24	34
20	-	-	5
21	23	31	28
22	-	-	15
23	106	90	98

Do Federálního shromáždění (SL+SN) volilo v Poniklé 866 občanů, do ČNR 864 občanů (2 vystěhovalecké pasy).
Platných hlasů bylo odevzdáno: SL 862, SN 863, ČNR 858.

Předseda okrskové vol. komise
Mařas František

T R I B U N A N Á Z O R Ů - TRIBUNA NÁZORŮ - T R I B U N A

Cítili se ohroženi?!

Když jsem si v pátek 8. 6. 1990 přečetl v LN článek "Má zoubky a drápky" ze zasedání Koordinačního štábu ministerstva vnitra, utvrdilo mne to v tom, o čem jsme u nás v KS OF již mluvili před volbami a to, že budeme v noci z pátka na sobotu mít dozor v okolí budovy MNV, kde se nachází volební místnost, proti nezvaným hostům např. z tzv. Gottwaldovské skupiny, kteří ohrožují i ozbrojenými výpady, jak bylo v článku v LN uvedeno generálem Gámelem.

Telefonicky jsem tedy oznámil v pátek dopoledne před začátkem voleb členu volební komise, že v noci budeme střežit budovu zvenčí a nahlásil jsem i jména.

Když jsem po 21. hodině odvolil, bylo mi sděleno, že se s námi počítá na venkovní ostrahu objektu. Byl jsem přesvědčen, že byl o tomto informován i předseda MNV, který měl za úkol střežit budovu uvnitř ještě s jedním členem rady MNV. Na posledním zasedání rady MNV před volbami tvrdil předseda, že byl o tuto službu požádán?, a k sobě si pak vybral jednoho člena rady - údajně prý musí být oba dva bezpartijní.

V noci z pátku na sobotu nepřetržitě pršelo, ale přesto jsme začali s ostrahou objektu od 22,35 hod. Obcházeli jsme v okolí budovy MNV, kde se v patře nacházela volební místnost. Dole se

svítilo a bylo vidět i oba strážce uvnitř, jak občas přešli kolem oken. Byli jsme již dost promočeni a i unaveni chozením v dešti, a tak asi v 1,45 hod. jsme si sedli na lavičku před [illegible]. Jen jsme dosedli, otevřely se dveře nár. výboru a v nich se objevili oba dva vnitřní strážci a hned na nás: „Ale hoši, tady nemáte co dělat, okamžitě zavoláme na VB, aby si vás přijeli zkontrolovat." Na naši odpověď, že to bylo nahlášeno, předseda nereagoval a telefonoval na oddělení VB do Jilemnice. Přes otevřené okno bylo slyšet: „Vojto, máme tady návštěvníky z OF, přijeďte". Teprve pak se vrátil ven a řekl: „My o vás víme a bylo nám to řečeno, že tedy budete, ale nedostali jsme to od předsedy OVK písemně".

Za chvíli přijeli tři příslušníci VB a bylo nám sděleno, že můžeme stř žit, ale jen po okolní komunikaci, ne v bezprostřední blízkosti budovy. Příslušníci zkontrolovali uvnitř pečetě a hlásili, že jsou v pořádku. Podotkl jsem, že jsme je čekali na kontrolu již dříve, (měl jsem u sebe legitimaci i poslanecký průkaz pro zjištění totožnosti) protože nám bylo známo, že volební místnosti mají být průběžně kontrolovány hlídkami VB. Je jen škoda, že příslušníci přijeli až na pozvání pana předsedy, který se zřejmě cítil ohrožen OF.

Jaroslav Čížek
Jindřich Vágner

Pozorně jsem si přečetla "úvahu" pana Jindřicha Vágnera v přeznovém vydání zpravodaje Pod Horami a souhlasím s jeho názorem, že majetek KSČ získaný dotacemi ze státní pokladny patří státu a musí se odevzdat.

Dovolím si opravit "několik zajímavých čísel" uvedených v článku: členů KSČ nebylo 2 000 000 ale 1 700 000, průměrná známka nebyla 50, ale 60 Kčs a kdyby byla pravda, že placených funkcionářů bylo 300 000, pak každý 6. člen KSČ byl placeným funkcionářem.

Rozumní lidé, kteří uvažují bez emocí, si udělají vlastní úsudek.

Poniklá 23. 4. 1990 Pacáková Eva

Všichni si přejeme hezké životní prostředí, dostatek kvalitních a nezávadných potravin, čistou vodu. Přesto jsou mezi námi i takoví, kteří si zkracují cestu obilím, po polích a loukách prohánějí motocykly i automobily. Jedním z nejpřesvědčivějších příkladů je dřívější úzká pěšinka od vodárny k Širovým, č. p. 258, která nyní slouží dokonce i k jízdám automobily s dětmi do mateřské školy.

Uvědomte si, prosím, že pozemky jsou něčí a slušnost platí
rod víc než dřív. Není vám líto přírody, která se i tímto způso-
pem ničí a že nám, kromě ekologických škod, snižujete výnosy?

Jaroslava Červinková
vedoucí úseku RV
ZD JIZERA Poniklá

S T A L O S E V O B C I - STALO SE V OBCI - S T A L O S E

Dětský den

Na fotbalovém hřišti Sokola Poniklá bylo v sobotu 26. května
živo. Brzy odpoledne se scházeli občané s dětmi na oslavu Dne dětí.
U vchodu je vítaly dívky s pečivem a každý návštěvník ochutnal
výborná malé koláčky. Inu, naše ženy to umějí chutně připravit.

O zábavu a pěknou podívanou se postarali členové Sdružení
zájmových organizací za pomoci ostatních společenských složek
bez ohledu na politickou příslušnost, vyznání nebo postavení.
Všichni pracovali pro úspěch společné akce.

A podařilo se. Zábava se rozproudila plným tempem. Děti
prohánějí balónky, ty nejmenší se vozily na kolotoči, ty větší
závodily o ceny, děvčata ze školy a ženy předvedly ukázky sparta-
kiádních cvičení. Ve velkém stanu bylo možné shlédnout výstavu
obrazů perem, akvarely, koláže, zkrátka výtvarné práce z domova
i přírody zimní, letní, jarní, všude na obrázcích byl život.

Dospělí posedávali na lavicích, sledovali program a poslou-
chali reprodukovanou hudbu, ale lidová to nebyla, ani dechovka,
jako při každé této slavnosti dřívější.

Vyvrcholením byl seskok tří parašutistů, se kterými přiletě-
lo letadlo AEROKLUBU z Hořic. Přesto, že vál vítr, seskočili
parašutisté na hřiště do předem určeného prostoru.

Dík patří i našim ženám, které obsluhovaly ve stáncích.
Pro další připravovanou akci "Cestu pohádkovým lesem" připravily
překvapení - mnoho "pajduláků".

Miloš Skála

x x x

Vážení přátelé,

v Poniklé vznikla nová nepolitická strana, která nese jméno
Krakonošovo.

Na jednom Občanském fóru přednesl pan Ladislav Jirouš zprávu
o vzniku Krakonošovy strany a vyzval přítomné ke vstupu do této
organizace. Vystoupení pana Jirouše vyloudilo ve tvářích přítomných

úřadovy. Byl to pro ně takový naivní návrh k pousmání.

Teď již máme provedenou řádnou registraci na ministerstvu vnitra ČR. Jsme úředně uznáni a můžeme se ucházet zcela legálně o přízeň obyvatel Poniklé, Krkonoš, Podkrkonoší a ostatních obyvatel našeho státu.

Jak již jsem se zmínil, je tato strana nepolitickou - Přísně nepolitickou. Jejím členem se může stát každý občan nebo občanka našeho státu, jakéhokoliv náboženského vyznání nebo politického přesvědčení. Nevyhledáváme názory, které nás rozdělují, ale svým zájmem a činností chceme vést tak, aby nás naše zájmy spojovaly. Proto chceme vědět co nejvíce o Krkonoších, o lidech žijících v této oblasti, o fauně, flóře i kultuře, neoddělitelně k našim horám patřící. Tímto programem navazujeme na studentský spolek „Krakonoš", který vznikl 4. března 1892 a naše stanovy vycházejí ze stanov tohoto spolku.

Naše členská základna zatím není nijak velká. Členy máme nejen z Poniklé a jejího okolí, ale i z Úpice, H. Králové, Studence, Jilemnice, Vrchlabí, Prahy atd. Přihlásil se k nám také pan Kobr z Prahy, jenž pro nás napsal báseň „Krakonošova Poniklá" a „Krakonošovo sídlo". Pan Kobr již před časem přispěl do místních novin. Navázali jsme také kontakt s panem Winterem - Nepraktou, autorem našeho znaku. O naši činnost projevili zájem redaktoři z nakladatelství Melantrich, kteří nás 14. 6 navštívili a udělali rozhovor s některými našimi členy pro týdeník Ahoj.

Zatím se Krakonošova strana nijak moc neprojevovala; dávali jsme do pořádku organizační záležitosti a nechtěli jsme narušovat volební kampaň a volby. V sobotu 16. 6. bylo 14 našich členů sázet kleč u Labské boudy. První naší akcí mělo být spojení Západu s Východem. Jedná se o slunce. Pro nepřízeň počasí ke spojení v první termínu nedošlo. 6. července se konal druhý pokus s programem a občerstvením. Na září máme naplánován pochod za naším starostou Krakonošem.

O všech našich akcích se můžete dovědět z naší informační skříňky umístěné na budově pošty.

Přijďte mezi nás všichni, kteří máte nápady a návrhy, jež by naší práci a zábavu zpestřily. Nechceme ale mezi sebe lidi, kteří myslí jen na sebe, jsou neuctiví ke Krakonošovi a obyvatelé jeho panství.

Josef Zeměnek

V minulosti Poniklé

My, dříve narození, rádi vzpomínáme na své sídlo, na příkoří, které se k němu váží a především na prostředí, ve kterém jsme vyrůstali, na tehdejší život naší rodné obce - zkrátka na události, které jsou již dnes historií. Podívejme se proto, jak ve svém mládí viděl naši obec pozdější vysoký lékárník Josef Kramář. Jeho vztah k Poniklé byl dán tím, že rod jeho matky byl a dosud je z nejstarších ponikelských rodů; zde strávil část svého dětství a později sem k návštěvám svých příbuzných rád docházel.

Josef Kramář byl synem prvního vysockého lékárníka Adama Kratochvíla, pekaře a majitele usedlosti svého času i rychtáře v Poniklé. Narodil se ve Vysokém v roce 1814, jeho strýcem byl náš slavný rodák JUDr. Karel Tomíček. Kramář svoje vzpomínky na události svého života, popis historických i rodinných událostí té doby, především zaměřené k historii svého rodného městečka zanechal v knížce „Příhody mého života" vydané v Olomouci v roce 1879. Kramář již v dětských letech často chodil do Poniklé na návštěvu ke svým prarodičům a zde docházkou do zdejší školy strávil celý školní rok 1823-24, kdy společně se svým strýcem Karlem (o málo starším než on) se u zdejšího kaplana - pátera Martina Synáčka učili německy a tak se připravovali na pozdější studium. Podívejme se, jak viděl tehdejší Poniklou, a použijme k tomu doslovně části jeho knížky.

„Uprostřed vesnice malý kostelíček s čtvrthrannou nevysokou věží, na níž zřetelně rozeznáš kulatý ciferník hodin věžových, za kostelem stará dřevěná škola, v pravo starožitný kamenný dům s rozsáhlým nádvořím a velikou ovocnou zahradou. Před farou veliký starožitný dům Skalských (u Daniela), kdež provdaná sestra mého otce sídlila; blíže na vršku zahnutí Fišarovo, domy strýců Tomíčků, obyčejný cíl cesty naší, docela blíže Jizery malá sličná zahnaná hospůdka (u Gotštejnů) kde také jeden strýc, Michal Tomíček, muž velmi rozšafný a moudrý, představený obce ponikelské bydlel. V pravo od téhož zříceniny dvorce, někdejšího sídla rodiny Tomíčkové, k němuž rozsáhlé náležely pozemky. Od téhož dále příčná řada domů Nova Ves co přívěsek obce ponikelské. Takový asi obraz objevuje se tuto zraku příchozího, který velikým se podobě jeslím a zvláštní nabývá krásy, když v květnu veškeré mezi budovami hojně se rozmnožující se stromoví pestrým odělo se květem."

Jinde píše Kramář co jako děti dělali a jak probíhal rok co zde pobýval v letech 1823 - 24:

„Zimní večery jsme trávili čtením, babička předla zároveň
s několika staršími ženami, které k ní chodily na přástvu, a
četli z bible střídavě nahlas a sice od začátku až ku konci a
opět od začátku, tak že jsme se téměř celou bibli nazpamět
Když doba letní nastala, pásali jsme krávy a přitom učili
Dědeček držel asi deset kusů hovězího dobytka, jsa majetníkem
lovice statku Fišerova, přitom vedl obchod kupecký a pekařil.
Když přišla doba žní, nastala pro nás veliká práce, nošení
povřísel na pole, snášení kolibek požatého obilí na povřísla,
aby vazači rychleji v snopy svazovati mohli, pomáhali při
na vůz, pohrabování, sbírání klasů na strništi atd. O žních
velikého spěchu když nastala povětrnost nepříznivá a dost
nebylo, aby se obilí před deštěm uchránilo. Veškerá jiná
sela ustupit a vše co se jen hýbati mohlo, spěchalo na pole.
kopání zemčat zúčastnili jsme se a uměli je tak opatrně
že jsme žádné zemče nepřekopli, ani v brázdě nenechali"

Jinde píše: „Bylo to pěkné živobytí v tom Poniklém, všude
blahobyt, svornost, vzorný pořádek a staročeská příjemná
v domě. Dědeček byl muž rozšafný a všude vážený, devatenáct let
zastával úřad představeného v obci, později jeho syn Michal
Kruté zkušenosti hned v mládí otužily jej. Roku 1775 musel
nechtě zúčastniti se na selském povstání, poněvadž ukrutné
povstalců, že každý dům (numero) postaviti musí muže a který
postaví, tomu že se posadí červený kohout na střechu, že se
jej k tomu donutilo. Otec dědečka pravil k němu: Michale jdi a
zachraň rodinu od neštěstí, Pán Bůh ti pomůže. Proud rozkacených
sedláků hnal se od Náchoda a vynutil hrozbou že vypálí, všude
příznivců. Od Poniklého táhli Přívlakou od čísla k číslu verbujíce
k Vysokému, mému rodišti. Dědeček ale použiv vhodné chvíle, utekl
hned v Přívlace a skryl se v jednom chlévě. Když pak k Vysokému
táhli, navrátil se domů. Matka má znala ještě jednoho z povstalců
těch, jistého Šlápu, muže postavy veliké z Přívlaky, který prý
říkával: Já jsem urození toho, že rád jím a piji mnoho a dobré.
Ten prý pod záštitou rebelie všechna okna ve V.sokém vytloukal kolem, jejž ze zahrádky prvního domu vytrhl". Jinde zase píše:
„Celou nápotomní francouzskou válku překonal dědeček co představený obce. Jakých tu svízelů zakoušel, nelze ani vypsati. Neustálé vybírání daní, které se stále a stále množily, zaopatřování nesčíslných přípřeží, postavování rekrutů, kteří se tou dobou ještě obyčejně v noci chytati musili, poněvadž mladý lid před vojnou utíkal. K tomu úpadek peněz a ukrutné drahoty a neúroda roku 1805, kdež lidi hladem mřeli, mnozí trávy požívali, pak všelikým nemocem

podléhali, zasáhli jej co představeného obce v prvé řadě. Když pak vláda obilí z Uher do hor poslala aby se pro lid chléb pekl, trhali jej hladem zmořeni jak se z pece vytahoval, z rukou a požívali vzdor bránění horký tak hltavě, že se pak bolestí svíjeli a mnozí domu odnešeni býti museli, ba i také zemřeli. V takových dobách byl představený obce pravým mučedníkem. Naproti vládě krutá odpovědnost, od vojenských úřadů surový týrání a se strany občanů, když povinnost svou z vyššího nařízení vykonával, urputnost, neposlušnost, hnusné nadávky a nenávist. Při tom všem zachoval dědeček vzornou chladnokrevnost a klid, ale požíval také úctu nezkrácenou a lásku od spoluobčanů svých až do smrti.

Tolik tedy Kramář. Upozorňuji, že citace jsou doslovné a tehdejší gramatika se nám s odstupem více než sto let zdá nezvyklá.

Ještě stručný životopis Kramáře. Mr. Ph. Josef Kramář se narodil 13. 6. 1814 ve Vysokém jako syn tamního prvního lékárníka Adama Kramáře. Pharmacii vystudoval na vídeňské lékařské fakultě a po otci převzal lékárnu. Byl veřejně činným, delší dobu i vysockým starostou. V roce 1848 společně s JUDr. Ladislavem Riegrem byl zvolen za poslance konstitučního českého zemského sněmu za vikariát semilský. Sněm se však důsledkem pražských událostí rozešel, a když vláda vypsala volby do říšského sněmu, tak již nekandidoval. Tehdy za okres Semily byl zvolen JUDr. Ladislav Rieger a za vrchlabský náš rodák JUDr. Karel Tomíček. V roce 1856 se Kramář z Vysokého odstěhoval a konečně v roce 1895 zemřel v Olomouci.

JUDr. Miroslav Holubec

Společenská kronika

narození

6. 5. 1990 - Gabriele a Radkovi Novotným z Poniklé č. p. 208
dcera I v e t a

23. 5. 1990 - Renatě a Martinovi Václavíkovým z Poniklé č. p. 456
dcera R ů ž e n a

1. 6. 1990 - Romanu a Heleně Pavlíčkovým z Poniklé č. p. 56
dcera R o m a n a

30. 6. 1990 - Jiřímu a Ireně Valáškovým z Poniklé č. p. 264
dcery M a r t i n a a M o n i k a

Ať radost, štěstí, láska k lidem a mír provázejí vaše dítě na celé jeho cestě životem.

sňatky

v obřadní síni MNV v Poniklé uzavřeli manželství
Miroslav Jon z Poniklé a Hana Jebavá z Valteřic - 29. 4. 199
Jiří Dufek ze Semil a Libuše Havrdová ze Semil - 25. 5. 199
ing. Miloslav Zelinka z Poniklé a ing. Zdenka Bernartová z Poniklé - 1. 6. 199
Antonín Holubec z Poniklé a Hana Kubátová z Jablonce nad Jizerou - 7. 7. 199
Pavla Polejová z Poniklé a Robert Zentrich z Jilemnice - 14. 7. 199

úmrtí

30. 4. 1990 - František Buchar z Poniklé 421 ve věku 85 let
27. 5. 1990 - Milouš Hradecký z Poniklé 274 ve věku 55 let
26. 5. 1990 - Božena Kirschlägerová z Poniklé 386 ve věku 91 let
1. 6. 1990 - Emanuela Zemánková z Poniklé 382 ve věku 82 let
14. 6. 1990 - Bohuslav Lukeš z Poniklé 60 ve věku 82 let
18. 6. 1990 - Arnošt Hájek z Poniklé č. p. 319 ve věku 80 let

Čest jejich památce.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji panu Kubínovi za slova rozloučení, členům základní organizace SPO Přívlaka a všem, kteří se přišli dne 7. května 1990 rozloučit s mým tatínkem Františkem Bucharem.

Jarmila Korbelářová
Jilemnice 497 - Poniklá 421

\- - -

Děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s naším tatínkem, dědečkem a manželem Milošem Hradeckým.

Zvláště děkujeme členům Svazu požární ochrany, paní Boženě Jodasové a ing. Janu Holubcovi za jejich milá slova na rozloučenou.

J. Hradecká s rodinou

\- - -

Pořadatelé „Dětského dne" děkují našim mladým požárníkům za pomoc při úklidu hřiště.

\- - -

I N Z E R Á T - INZERÁT - I N Z E R Á T - INZERÁT - I N Z E

Základní škola Poniklá přijme uklizečku. Nástup od 1. srpna 1990. Hlaste se v ředitelně ZŠ.

Ordinace dětských středisek v době prázdnin:

PONDĚLÍ	8 - 10	Jablonec nad Jizerou
ÚTERÝ	8 - 10	Vysoké nad Jizerou
STŘEDA	8 - 10	Jablonec nad Jizerou
ČTVRTEK	8 - 10	Vysoké nad Jizerou
PÁTEK	8 - 10	Jablonec nad Jizerou

Ruší se ordinace v Poniklé, Víchové a všechny poradny.
Návštěvy se hlásí do 12 hod. do místa ordinace.

- - -

Vydavatel: Místní národní výbor Poniklá
Odpovědný redaktor MUDr. Oldřich Peterka
Tisk povolen ONV, odbor kultury, Semily ev. č. 5/89
Náklad 650 výtisků - zdarma
číslo blány: 67 - 78